

Školní časopis ZŠ Jižní IV.

Boží muka

Hovory s TGM

Devatero pohádek

Zahradníkův rok

Věc Makropulos

Povídky z jedné kapsy

Trapné povídky

Bílá nemoc

Obrázky z Holandska

Matka

R.U.R.

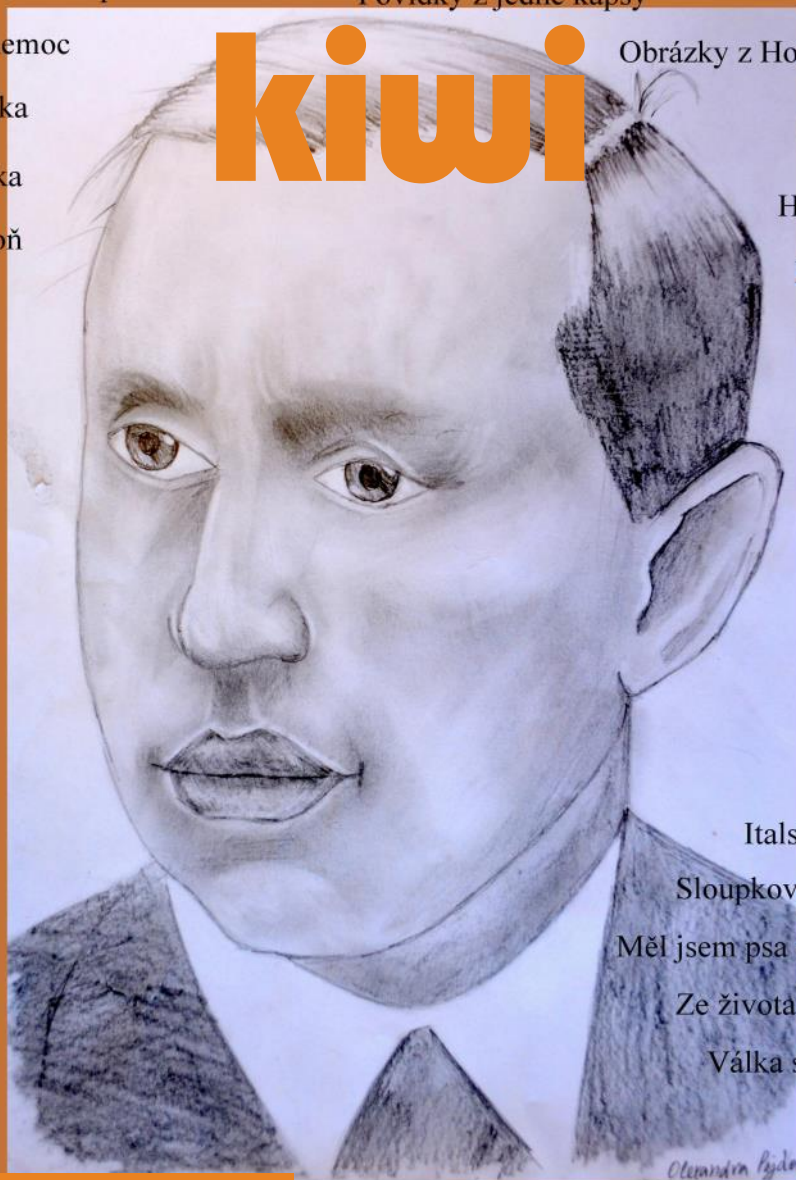
Dášeňka

Hordubal

Povětroň

Krakatit

kiwi

Italské listy

Sloupkový ambit

Měl jsem psa a kočku

Ze života hmyzu

Válka s mloky

Jarmark

Keltové

Karel Čapek

Prosinec 2018
Číslo 170

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Vážené čtenářky a vážení čtenáři,

letošní Jarmark opět ukázal vaši kreativitu. Zjistili jste, kolik energie i financí je potřeba vložit do jediného odpoledne, jak vypadá konkurence, jak je náročné udržet vysokou laťku. Celých 10 % výnosu bude připsáno do třídní banky, a tak společně s

financemi za sběr můžete peníze využít například již v prosinci na třídní besídce nebo jiné třídní akci. Prosinec máte mimo jiné i na to, abyste popřemýšleli, jak využít vydělané peníze. Přípravná třída a pak třídy 1. až 4. ročníku mohou přemýšlet, jak utratit celkem 45 tisíc. Žáci 5. až 9. ročníku pak mohou dávat návrhy na využití 59 tisíc Kč. Do Vánoc předejte své návrhy, aby školní parlament mohl začátkem ledna vybrat nejzajímavější nápady a nechat pak o nich hlasovat. Z výdělku minulého Jarmarku se pořídila zrcadla na WC, boxovací trenažer, miniping-pong, slack line, fresbee kanjan, schodiště k podiu, krmení pro lemura kata, příspěvek na programy opuštěným dětem v kojeneckém ústavu,

knihy do knihovny, hry do dramatiky a na vrátnici. Z důvodu nemožnosti připojení výkonnějšího vysoušeče se místo 2 košů na digolf koupily koše 3. Ty budou instalovány na jaře. Ještě zbývá dokoupit přehrávač do posilovny a hry na stěny staré budovy. Tak přemýšlejte a těšíme se na návrhy, které pomohou zlepšit školní prostředí.

Začíná modernizace učebny přírodovědných předmětů, do Vánoc byste se měli učit v moderním prostředí. Dojde k pořízení lepšího vybavení dílen.

Nyní ale žijeme přípravami na konec roku 2018. Přeji vám krásné zážitky z vánočního koncertu, pohodové Vánoce a úspěšný nový rok 2019. Užijte si 16 dní prázdnin!

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa
Barevný týden
Adventní jarmark
Rozhovor - Tereza Marková
Rozhovor - Matilde Sanna
Jak jsem slavila 100 let Československa
Výstava 28. říjen v Obecním domě
Peter Black
Charita po zaječím způsobu
Výstava Keltové
Osmičková výročí
Cesta kolem světa
Karel Čapek
Příběhy podle obrazů
Čím je pro mne láska
Filmový festival
Pes
Křížovky
Recepty

2
3
6
7
8-9
9
10
10
10-11
11-12
12-13
13-16
16-19
19-20
21-22
22
22-23
24

Redakce

Lucie Hodíková, 5. M; Laura Lázníčková, 5. M; Viktorie Svatošová, 5. M; Anna Zemanová, 5. M; Johanna Michálková, 5. M; Marie Anna Jechová, 5. N; Jan Myslíl, 6. H; Josefina Černovská, 7. G; Marek Chudoba, 7. G; Orši Miklósová, 7. G; Denisa Vocolová, 7. G; Charlotta D. Šnorová, 8. C; Anna Marie Chrová, 9. Ž

Metodické vedení: Mgr. Blanka Štěrbová, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Barevný týden
 Denisa a Marek, 7. G
 Od 12. do 16. listopadu jsme mohli nosit
 oblečení určité barvy. Oblečení vymyslel
 školní parlament a jeho členové vymysleli
 i barvy: pondělí - červená
 úterý - modrá
 středa - bílá
 čtvrtek - růžová
 pátek - žlutá.
 Parlamentář v každé třídě spočítal, kolik
 lidí mělo na sobě oblečení dané barvy a za
 to jsme dostali body do školní hry.

Adventní jarmark

Medvíďata

Ve středu 21. listopadu se v naší škole konal tradiční předvánoční jarmark. Všechny třídy na něm prodávaly svoje výrobky, aby vydělaly peníze. Třídy navrhly, co by se za ně mohlo koupit a pak budeme hlasovat. Pravidelně přispíváme kojenec-kému ústavu. Adoptovali jsme lemura katu v pražské ZOO. V minulých letech jsme koupili například minigolf, pódium, hrací prvky na zahradu, stolní fotbal, sedačky na chodbu, kde čekáváme na další vyučování. Jarmark se konal ve všech třídách 2. stupně.

Od pochutin, vánočních dekorací a laskomin až k výrobě slizu. Naší třídě přinesly největší zisk prodej oříšků, pizza šneků, a hlavně dílna slizu. Od začátku do konce jarmarku u nás

byly dlouhé fronty, což jsme vůbec nečekali.

Když jsme dostali hlad, vyrazili jsme se podívat, co prodávají jiné třídy. Pochutnali jsme si na belgických vaflech, na párcích v rohlíku, na hranolkách. Všude byla spousta buchet, perníčků, muffin, lízáték a spousta dalších dobrot. Moc se nám líbila restaurace.

V každé třídě jsme se mohli rozhlédnout, co dalšího bychom si chtěli koupit. Na každém výrobku bylo vidět, že si s ním dal někdo velkou práci. Andělíci a sněhuláci z korálků a ze skla, dřevěné svícní, barvené batůžky, pletené zvonečky a stromečky, sůl do koupele, dekorace z přírodnin, pletená zvířátka, různá přáníčka.

Rozhovor - Tereza Marková

Redakce

Proč učíte výtvarnou výchovu?

Ráda tvořím s dětmi. Už jako malá školačka jsem kreslila pořád – nejen při výtvarné výchově, ale i při ostatních předmětech.

Proč jste si vybrala naši školu?

Protože je plná lidí, kteří učí s láskou.

Učíte ještě jinde?

Ne, kdepak. Já se sama ještě učím.

Líbí se vám tady?

Líbí.

Jaké máte koníčky, čemu se věnujete kromě malování?

Mám ráda hory v létě a v zimě, zahradu – na

jaře a na podzim, vodu – v létě a knížky – po celý rok.

Máte nějaké svoje oblíbené výtvarné dílo?

Všechna díla, která vytvoříme s dětmi. Ale vždycky mi připadalo zajímavé, když umělec zobrazoval něco nepříjemného nebo smutného, a přesto šlo o krásné dílo. Třeba obraz Vražda v domě, který namaloval na konci 19. století malíř Jakub Schikaneder.

Považujete nějakého výtvarníka za svůj vzor?

Tak bych to přímo neřekla. Pokud jde o výtvarku, inspiruje mě moje dcera Lota. Obdivuju toho, kdo si umí najít svoji vlastní cestu.

Jakou barvu máte nejraději?

Zelenou, ve všech odstínech.

Kolik je vám let?

40.

Máte děti?

Tři.

Sportujete? Jaký sport máte nejradši?

Nejradši asi lyžuju. Ráda plavu, chodím po horách, jezdím na kole, cvičím jógu. Ale ze všeho nejvíc času stejně uklízím.

Jakými jazyky mluvíte?

Anglicky obstojně, francouzsky špatně. Teď se trochu učím polsky.

Jaké jídlo máte ráda?

Takové, které nemusím vařit. Maso, ryby, zeleninu. Studentskou pečť.

Vaříte tradiční česká jídla?

Občas se snažím.

Zažila jste nějaký adrenalinový zážitek?

Tandemový seskok, pár pěkných horolezeckých výstupů a všechny tři porody.

Matilde Sanna - Rozhovor

Josefina Černovská, 7. G & redakce

Mohla by ses prosím krátce představit?

Jmenuji se Matilde Sanna, je mi 12 let. Moje maminka je z Čech a tatínek ze Sardinie.

Jak ses dostala na Sardinii?

Narodila jsem se tam.

Jak dlouho tam žiješ?

Žiji tam 12 let.

Prosím představ nám krátce Sardinii.

Sardinie je ostrov patřící k Itálii, ležící ve Středomořím, má 1 500 000 obyvatel. Nejvíce obyvatel se nachází při pobřeží nežli ve vnitrozemí. Na ostrově krom italstiny se mluví sardsky.

Sardština je jazyk, není to dialekt.

Jsi radši tam, nebo v České republice?

Všude je to jiné a nemohu to porovnat.

V jaké zemi chceš v budoucnu žít?

Zatím nevím, netuším, kam mne vítr zavane.

Jakými jazyky mluvíš?

Mluvim česky, sardsky, italsky, anglicky, učím se francouzsky.

Čím se liší školství na Sardinii od školství u nás?

Rozdíl od české školy je, že při vyučování se nemění třídy na jiné předměty, škola je každý den od pondělí do soboty. Od 6. třídy nemáme školní obědy.

Kolik let se tam chodí do základní školy?

Na Sardinii trvá základní škola 8 let, prvních 5 let se chodí do jedné školy, další 3 roky se

změní celá škola, třída i učitelé. Střední škola je na 5 let.

Jaké máte prázdniny?

Máme letní, zimní prázdniny a různé svátky během školního roku.

Jak dlouho trvají letní prázdniny?

Letní prázdniny začínají od 10. června a končí 14. září.

Nosíš školní uniformu?

Prvních 5 let základní školy jsem nosila školní uniformu. Uniforma byla černá zástěrka s dlouhými rukávy a bílým límečkem. Ve školce se uniforma rozděluje podle kluků a holek. Holky mají růžovou či bílou zástěrku, kluci modrou. Teď už uniformu nenosím.

Kdy vám každý den končí škola?

Škola je od 8.30 do 13.30 hodin.

Míváte odpolední vyučování?

V naší škole jsou 2 hudební třídy pro ročník a jednou týdně zůstáváme ve škole do 17.00 hod., kde hrajeme společně na hudební nástroje.

Jaké máte předměty?

Předměty, které jsou rozdílné od české školy, jsou např. náboženství, italština a francouzština, která je na naší škole povinná.

Dostáváte taky dvě vysvědčení v jednom školním roce?

Ano, vysvědčení dostáváme jednou za pololetí. Ještě jedna zajímavost – vysvědčení nedostáváme poslední školní den, nýbrž si pro něj chodí rodiče v půlce prázdnin.

Na oběd chodíš ve škole, nebo domů?

Na jídlo chodím domů.

Jaká jídla se jí na Sardinii?

Typická jídla pro Sardinii jsou např. šneci, ovčí a jehněčí maso a samozřejmě i klasická italská jídla.

Jaká jídla Ty máš ráda?

Já mám ráda japonskou, italskou i českou kuchyň.

Jaké státní svátky se na Sardinii slaví?

Nejznámější svátky jsou: sardský karneval, kde jsou lidé oblečení ve speciálních maskách a straší lidi. 28. dubna je svátek Sa die de sa Sardigna – v překladu Den Sardinie.

Jak se na Sardinii slaví Vánoce?

Důležitou součástí vánočních svátků na Sardinii je betlém. Skoro každá rodina vlastní velké betlémy, které obsáhnou klidně celou místnost.

Jaké jsou u vás tradiční vánoční pokrmy?

Vánoce se slaví 25. prosince a obědvá se: jehněčí maso a plněné ravioly.

Jaké máš koníčky?

Mám ráda hudbu, hraji volejbal, minulý rok jsem dělala gymnastiku, ráda kreslím a chodím ven se svými kamarády.

Jaké možnosti zábavy jsou na Sardinii?

Kromě klasických sportů, které se dělají všude, je tu v létě možnost chodit k moři, na procházky do nízkých hor. Ve městech je možné navštívit různá muzea, hlavně archeologická.

Matilde, děkujeme za rozhovor a přežeme Ti hodně štěstí!

Jak jsem slavila 100 let Československa

Klára Farkas, 4. R

2 7. října jsem byla v Náprstkově muzeu. Hodně jsem se toho naučila, například o indiánech v Americe, kde je našel Kryštof Kolumbus. Pak tam byl nakreslený veliký bizon a na něm byla okénka, ve kterých byly různé zajímavosti – trus používali jako palivo a tak podobně. 28. října jsem se šla podívat s rodinou na stará auta. Mám fotky závodnice Elišky Junkové. 3. listopadu jsem byla na prohlídce legiovlaaku a jako v Náprstkově muzeu jsem se toho mnoho naučila zábavnou formou. Pan průvodce nás provedl devíti va-

gony. První byl legionářský sálek na schůze pro plukovníky, druhý byl pracovní, bylo tam asi pět pracovních stolů a 4 psací stroje. Třetí byl zdravotnický s operačním sálem. Čtvrtý byl „těpluška“, kde legionáři spali. Pátý byl kovárnou, kde opravovali zbraně nebo kovali koňům podkovy. Šestý vagon byl krejčovský, kde šili oblečení. Sedmým byla pošta, kam nosili vzkazy pro legionáře. Osmý byl hostinec, kde jedli. Devátý vagon byl jako úschovna zbraní – zbrojnice.

Výstava 28. říjen v Obecním domě

Šimon Klíma, 4. R

Těsně před stým výročím vzniku Československa jsme byli se třídou na výstavě „28. říjen“ v Obecním domě. Výstava byla v někdejších spolkových místnostech Českého pánského klubu, které od léta 1918 využíval Národní výbor československý a jeho představitelé: Alois Rašín, Antonín Švehla, František Soukup, Jiří Stříbrný a Vavro Srobar, kteří podepsali zákon o vzniku samostatného Československa. Byl tam i sokolský

kroj, protože Sokolové zastupovali chybějící policii a Sokolové, kteří bojovali v řadách legií, pomohli vyhrát válku. Také jsme se dozvěděli, že prvním prezidentem nového státu se stal aklamací (prohlášením) Tomáš Garrigue Masaryk. Nakonec jsme viděli krátký film o historii a rekonstrukci Obecního domu. Zajímavost: paní učitelka párkrát doplnila lektorku a paní, co hlídá výstavu, jí nabídla, jestli nechce provázet.

Peter Black

Alen Velič, 7. F

Všichni sedmáci vyrazili do Divadla u hasičů na anglické divadlo. Jedno představení jsme viděli už loni. To letošní však bylo mnohem lepší. Jmenovalo se Peter Black. O čem hra byla? To si přečtete – ale anglicky.

Last week we went to the theatre called „Theatre at Firefighters“. We went there by metro, but some other classes went by bus or tram. In the theatre there were other children from different schools. The performance was about a motorcyclist (Peter Black) and a librarian (Emily) that owned a library. One day Peter Black found out that

his father left him a giant mansion. But he could have it only if the mansion was rebuilt, clean and used for public within 6 months. And if he didn't do it, the mansion would belong to Peter's aunt. First there was a problem because Peter didn't have enough money, but he found a lot of expensive things in the house that he could sell. The rest of the performance was about rebuilding the mansion, making new garden and opening ceremony of new cultural center.

The performance was very good and I think that all children understood, because they spoke as native speakers.

Charita po zaječím způsobu

Jitka Zikešová & 2. Z

Jak jste mohli slyšet při našem rozhlasovém hlášení, my Zajíci jsme se letos zapojili do předvánoční akce, která má za cíl potěšit děti z chudších rodin v České republice. Radost těmto dětem udělají zase děti, jimž dospělí pomohou připravit jejich krabice od bot. Tu pak společně naplní dětskými dárky k Vánocům. A přesně to jsme učinili.

Obstarali jsme několik prázdných krabic od bot, rozhodli jsme se, zda bude určena pro chlapce či dívku, a v jakém věku. Krabici jsme označili štítkem, kde bylo napsáno po hlavě a věk dítěte.

Krabice jsme začali postupně plnit věcmi, které by se líbily i nám samým, kdybychom je měli dostat: oblečením, kosmetikou, sešity

či bloky na kreslení, bonbóny, pastelkami, hrami, knížkami i milou hračkou. Když byly krabice naplněné, hezky jsme je vánočně zabalili a dne 3. 12. jsme je odvezli do sběrného místa v Nuslích. Odnesli jsme jich celkem 11, z toho dvě naplnili naši noví spolužáci z 1. A!

Věříme, že i naše krabice udělají na Štědrý den velkou radost dětem z chudých rodin, azylových domů a sociálně vyloučených lokalit v severních Čechách.

A za sebe jsem ráda, že Zajíci ukázali, že umí myslet i na druhé.

Výstava Keltové

Matyáš Macourek, 4. R

Autobusem a následně a metrem směrem na Florenc jsme se asi za půl hodinky cesty ze školy objevili v prostředí starověku. Zde jsme si připomněli naše prapředky, Kelty. Muzeum mělo velké dvoukřídlové dveře. Hned po vstupu nás čekalo velké schodiště, na kterém jsem zakopl.

Sedli jsme si a průvodkyně nám ukazovala nástroje a šperky, které používali. Keltské výrobky byly podobné těm našim, dozvěděli jsme se, že Keltové uměli dělat krásné náramky ze skla, přestože neuměli vyrobit sklo – sklo dováželi z Říma – nažhavený kus skla na tyče.

Byli to bojovníci.

Keltský způsob válčení popisovali římsí i řeční autoři jako velice divoký a ztřeštěný národ. V boji se Keltové postavili čelem k nepřátelskému vojsku, načež prý začali strašlivě křičet a tlouct oštěpy a meči do svých štítů. Pak se za neutuchajícího řevu prudce rozběhli proti svým soupeřům. Soupeři vyděšení hrozivým křikem Keltů ztratili odvahu a obrátili se na útěk. Boj s prchající armádou byl pak pro Kelty snadnou záležitostí. Pokud se ovšem nepřátelské vojsko nezaleklo, Keltové zastavili krátce před tím, než došlo ke střetu a vrátili se do svého původního postavení, načež pokračoval celý proces opakovaně. Keltské údajně často bojovali úplně níz, pouze s oštěpem nebo mečem a štítem.

Byli velmi zruční řemeslníci,

Vynalezli hrnčířský kruh nebo například oppidum.

Střídali jsme se ve 4 skupinách. Na stanovištích byly různé činnosti:

Šperky, velitelský mečík, nůžky na stříhání vlny mohli jsme si je vyzkoušet, 2 keltské nádoby, nůž a meč.

Zkoušeli jsme dělat mouku, jako ji kdysi dělali Keltové a i si vyzkoušet vyrazit minci.

Dostali jsme papírek, zaškrťovali obrázky, které zobrazovaly výrobky Keltů, pak jsme zamkli dveře a po keltsku odemkli, zkusili jsme si keltský štít a oštěp.

Paní průvodkyně nám ukazovala obrázky a my jsme říkali, co to je, dostali jsme kartičky s kousky obrázku a skládali jsme je jako puzzle.

Na obrázku je napodobenina keltské mince „duhovky“.

Keltové v Národním muzeu

Jan Myslík, 6. H

Od 25. května můžete v Nové budově Národního muzea v Praze navštívit výstavu Keltové, která potrvá do konce února příštího roku. Tato výstava je o životě Keltů. Na výstavě bylo mnoho zajímavých exponátů, např. mince, keramika, zbraně, bronzové a skleněné šperky. Nejzajímavějším

exponátem je hlava Kelta, která je 2318 let stará. Keltové obecně byli chytrý národ, mě překvapilo, že už uměli pracovat se sklem. Také již hodně obchodovali. Na výstavě byly také mince, kterými platili.

Výstava je zajímavá a všem bych ji doporučil.

Marek Chudoba, 7. G

Vydali jsme se do Nové budovy Národního muzea, zamířili jsme na výstavu o Keltech.

Vešli jsme do prvního sálu. Zde jsme si četli spoustu textů natištěných na zdech. Byly zde dvě dlouhé vitríny, ve kterých byly vystaveny tehdejší šperky. Divili jsme se, jak mohli nosit tak těžké náhrdelníky, náramky a nánožníky. Dále byla na zemi nakreslená kostra a vedle ní ležel tablet. Mohli jsme tablet zvednout, a když jsme ho dali nad obrázek kostry, viděli jsme na něm odhalený hrob. Jednou s kостью, podruhé s celým tělem a s dary.

Taky se nám líbily tehdejší mince.

V průchozí místnosti jsme mohli zkusit, jak se tkalo na tkalcovských stavech, vymalovat si svého Kelta nebo se převléct do tehdejšího oblečení. V poslední místnosti jsme mohli zhlédnout dokument, vyzkoušet, jak dříve odemykali dveře nebo se podívat na typickou keltskou domácnost.

Tato výstava se nám opravdu líbila, a proto vám doporučujeme tam jít. Výstava trvá do 24. února 2019.

© Martin Šaček

Osmičková výročí

Blanka Štěrbová

Končí „osmičkový rok“. Rok, ve kterém jsme si připomínali výročí významná pro náš národ a stát. Naše historie ale nezačala před sto lety a velmi významné události se odehrály v osmičkových letech i v minulých stoletích.

Získat královskou korunu a dosáhnout povýšení svého knížectví na království znamenalo ve středověku obrovský úspěch, mezinárodní uznání a prestiž pro každého evropského panovníka. Jako prvnímu českému knížeti se

to podařilo Vratislavovi v roce **1085**. Titul patřil jen jemu, nebyl dědičný a mohla to být náhoda. Když ale totéž dokázal Vladislav II. v roce **1158**, potvrdil ambice Přemyslovců stát se dědičnou královskou dynastií. Třetím českým králem byl roku **1198** korunován Přemysl Otakar I., který roku **1212** získal potvrzení tohoto titulu jako dědičného Zlatou bulou sicilskou, čímž se Země koruny české zařadily mezi významné evropské státy. Přemyslovské ambice rychle rostly, Přemysl

Otakar II. byl špičkovým evropským panovníkem a sahal po vrcholné středověké panovnícké funkci, po císařské koruně a vládě nad Svatou říší římskou, evropskou velmocí. Jeho ambice i život skončili roku **1278** v bitvě na Moravském poli. Do evropské politiky touto bitvou vstoupili Habsburkové, kteří se v budoucnu významně zapíší i do naší historie. Smrt Otakarova vnuka Václava III. uvolnila cestu k českému trůnu Lucemburkům, z nichž nejvýznamnější, Karel IV., vybudoval z Čech a Prahy evropské centrum. Většina jeho zakladatelských listin nese datum **1348**. Život nejvěstšího českého krále skončil v roce **1378**. Jeho synové nebyli schopni udržet jednotu ani úroveň našeho státu. Došlo k rozkolu náboženskému i státnímu. Korunovace Jiřího z Poděbrad, jediného českého krále z nekrálovského rodu, v roce **1458** přinesla naději na překonání rozporů a sjednocení státu i národa. Naděje ale nebyla naplněna. Docházelo k opakovaným sporům náboženským i mezi šlechtou a panovníkem. Habsburkové problémy nevyřešili. Ty naopak v 16. století narůstaly a vyhroutily se roku **1618** pražskou defenestrací, vyhozením královských místodržících z okna Pražského hradu. Začalo české stavovské povstání, skutečná česká občanská válka, která přerostla v celoevropský konflikt nevidaných rozměrů – ve třicetiletou válku. Ta přinesla mnoha evropským územím téměř vyhlazení, zničení vesnic i měst a obrovskou bídu. Nejen pro Čechy znamenala definitivní likvidaci nekatolických náboženství a emigraci velké části národní elity. Například Jan Amos Komenský odešel do vyhnanství roku **1628**. Vestfálský mír znamenal v roce **1648** konec války i nadějí na svobodu vyznání. Zároveň definitivně usadil Habsburky na českém trůnu. O sto let později, v roce **1748**, mocnosti v Čechách uznaly nástupnictví Marie Terezie ve všech

habsburských zemích, tedy i v Čechách. Nezměnilo se nic na tom, že ve válkách o zachování svého trůnu ztratila 9/10 Slezska, historického území patřícího k Zemím koruny české. Začalo hospodářské, jazykové a kulturní sjednocování rozlehlé a různorodé habsburské říše, kterému se podrobené národy bránily. I v českých zemích proběhlo národní obrození, které vyvrcholilo roku **1848** v souvislosti s revolucemi téměř ve všech evropských zemích. Přišel čas likvidace starého systému. Středověký feudální řád byl nahrazen moderním kapitalistickým, a to díky zrušení feudálních vztahů, konkrétně poddanství. Obyvatelé venkova dostali možnost vykoupit se z poddanského postavení vůči šlechtě. To přineslo obrovské změny na venkově, ale i v rychlém rozvoji průmyslu a měst. Český národ se vzpamatoval a snažil se rozvíjet svoji kulturu. Centrem české vědy bylo Vlastenecké, dnes Národní muzeum, založené roku **1818**. Centrem české kultury se stalo Národní divadlo. Položení jeho základního kamene se v roce **1868** stalo nábyvalou národní slavností. Další snahy o národní rozvoj vyvrcholily roku **1918** vznikem samostatného Československa. Samostatnost a svobodu, ale hlavně naděje do budoucnosti ukončila roku **1938** Mnichovská dohoda a následné rozbití státu. Vláda nacistické totality skončila po šesti letech, ale roku **1948** začala vláda totality komunistické. Po dvaceti letech se zdálo, že i socialismus může mít svoji „lidskou tvář“, ale okupace Československa armádami socialistických států v roce **1968** znovu zmařila naděje do budoucnosti. Český národ se nadechl k odporu až za dalších dvacet let. V roce **1988** začal otevřeně projevovat odpor proti komunistické nadvládě, který vyvrcholil Sametovou revolucí v listopadu **1989**.

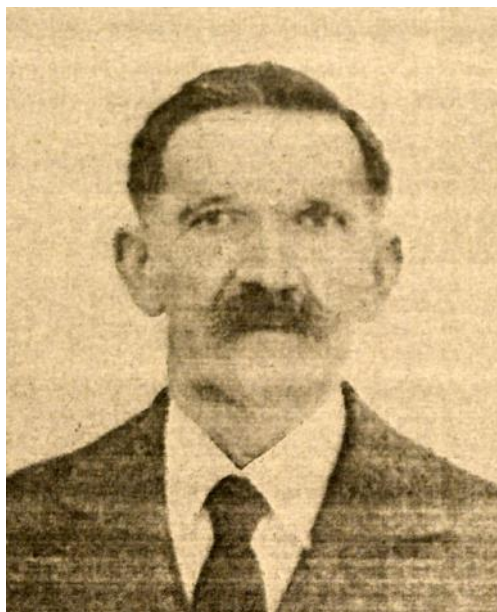
Cesta kolem světa

Marek Phethean, 8. A

Na konci 1. světové války ještě neskončila cesta českých vojáků domů. Někdy bylo jejich putování hodně složité, někteří se dostali domů až na konci roku 1920. I můj praděda jako legionář musel objet celý svět. Stručně si zapsal, co za světové války i při návratu zažil. Díky tomuto prapradědovi se mohl narodit můj praděda Láda, známý spisovatel, babička, moje maminka a já.

CESTA KOLEM SVĚTA JOSEFA ŘEHÁKA Z BROZAN NAD OHŘÍ

Dne 26. července 1914 vypovědělo Rakousko Srbsku válku, která se rozšířila ve válku světovou. Josef Řehák, majitel domů čís. 12 a 15 byl jako domobranec také povolán do zbraně. Po krátkém výcviku odjel přímo na frontu jako příslušník 20. domobraneckého praporu. Měli bránit most přes řeku Sávu u města Sieňavy. Náhlý ruský útok prorazil rakouskou

frontu a rakouská armáda se nezastavila až po třídenním zbesilém útěku.

Josef Řehák s kamarády Čechy z Roudnicka zůstali jsme v zákopu a dali se dobrovolně zajmout. Byli jsme jako zajatci vedeni do Kyjeva, kde bylo sběrné středisko zajatců. Cestou zažili jsme dost hladu a útrap. Z Kyjeva zavezli Čechy do Orenburku (nyní Čkalova).

Na jaře 1915 bylo posláno 300 zajatců na práci k milionáři Pimonovi na pilu. Já jako absolvent hosp. školy jsem byl vybrán za zahradníka a dostával jsem denně 30 kopéjek. Od české kuchářky dostával jsem každé dopoledne čaj. Tam jsem prožil celé léto.

Na zimu jsme jeli přes Samaru po Volze do města Dubovky blízko Kaspického moře. Za měsíc nás vrátili do Caricynu (nyní Stalin-grad). Tam jsem prožil nejtrpčí dobu zajetí. Po celý rok neměl jsem z domova žádných zpráv. Stravování i ubytování bylo bídné. Spali jsme na holé zemi.

Na jaře poslali zajatce na práci do dolů, do lesů a na murmanskou dráhu. Na mne připadly lesy. Jeli jsme na trati Moskva – Petrohrad do stanice Malaja Višera v gubernii Novgorodské. Odtud nás poslali do malé osady Nekrasova. Dělal jsem nakupčíka. Přivážel jsem pro mužstvo z Nekrasova proviant a nakupoval kamarádům tabák, zápalky, papír a p. Lesy patřily městu Petrohradu. Bylo nás tam asi 50 mužů. Příkaz byl, že musili vždy 2

zajatci pokácet a nařezat 5 osminušek (m3) polen nebo nedostali cukr.

Později jsem se stal příkazčikem (dozorcem) a přesídlil do Višery do vlastního bytu. Dostával jsem 30 rublů měsíčně, stravu a odezdů (oblek), válenky, kalhoty, kožich aj. Vzal jsem do bytu 3 kamarády: Josefa Melcra, pošt. úřed. z Prahy, Morice Brayera, učitele z Kroměříže a učitele Jar. Fidlerera od Benátek v Čechách.

Když byl v Rusku převrat, musil jsem ustoupit ruským robotcům, protože pleňanům (zajatcům) místo dozorce nepatří. Odvezli nás po Severní dráze na Sibiř do Omska. Tam nás ubytovali v lágru do baráku. Místní lékárník žádal o dva zajatce k výpomoci. Přihlásil jsem se s učitelem Brayerem. Tam jsme zůstali jen asi 3 týdny. Lékárník byl Polák a lékárnu mu zavřeli.

Jako organisovaný Čech dostal jsem se na naši poštu, kde jsem třídil a vydával za určitých formalit adresátům došlé dopisy. Každá národnost měla na poště svého zástupce.

V srpnu 1918 jsem se přihlásil do legií a byl jsem přidělen do týlového intendantstva. Byl jsem jmenován jako vedoucí v armádních dílnách, kde se dělaly kartáče, kopyta, floky, dýmky, špičky, proutěné koše apod. pro naši armádu. Hotové zboží se odvádělo do ústřední prodejny a odtud se přidělovalo různým oddílům vojska. Zhotovené zboží a dodané do prodejny jsem zapisoval do knih. V dílnách pracovali zajatci Češi, Maďaři, Poláci, Němci. Jako vedoucí dílny jsem měl přidělenou zvláštní místnost a v ní stůl, židli a postel. Pohostil jsem také čajem krajany Fr. Furka z Brozan a I. Hájka z Hostenic. Výrobky naší dílny vezl jsem ukázat br. generálovi Štefánikovi do Omska, který přijel navštívit naše legie. Nemohl mne přijmouti, protože ležel ve vlaku vážně nemocen. Předal jsem tedy koš našich výrobků redaktorovi Pavlů.

Br. generál Štefánik nařídil, aby všichni starší, invalidé a nemocní byli poslání domů k rodinám. Jako 42letý přihlásil jsem se také a byl mi povolen návrat domů.

Dne 4/3 19 jsme vyjeli z Omska k Vladivostoku. Dráha vede kolem Bajkalského jezera, má 39 tunelů a jízda podle jezera trvá od rána do večera. V Charbinu jsme čekali 10 dní a ve stanici Anda 8. Konečně jsme dojeli do Vladivostoku a hned nás náš parník Směličák převezl na Ruský ostrov, kde jsme byli ubytováni v kasárnách a čekali na příjezd parníku, který nás měl odvézt. Konečně 20/6 19 zakotvil v přístavě. Byla to nákladní loď předělaná za války pro dopravu

amerického vojska. 23/6 nás náš parník Smělčák převážel po rotách na nákladní loď. Jelo nás 2 000 mužů. Dne 24/6 na rozkaz kapitána Walkera vytaženy kotvy a parník plul k Japonsku. Před odjezdem náš dobrý generál Ceček se přišel s námi rozloučit, přál nám šťastnou cestu a vzkázal pozdravy krásné vlasti. Stavěli jsme se v přístavu Kobe a za dva dny jsme dopluli do Jokohamy, kde jsme směli vystoupiti a prohlédnouti si město. Japonci nás měli rádi a vítali nás voláním Ček – Ček. Poznali nás podle znaku na čepici. Dne 2/7 jsme odpluli z Jokohamy a 5/7 jsme prožili velkou bouří (vítr, déšť, bouře) a já měl službu. Dne 6. července jsme měli Husovu oslavu s přednáškou a raketami. Dne 9.

k průvodu. Americké spolky šly s prapory vpředu. Za zvuku hudby pochodovali jsme městem na blízké nádraží, kde na nás čekaly 4 vlaky s Pulmanovými vozy první třídy, aby nás odvezly do stanového tábora Camp Krasny.

Byl to tábor pro 40 000 vojáků. V každé ulici bylo po 40 stanech. Stan byl o 5 lůžkách s pružnými pery a slámníkem, který si (musil) měl každý sám nacpat. Všichni jsme spali bez slámníku, jak jsme byli zvyklí z leptušek. V táboře byly kuchyně, jídelny, prádelny, knihovny, čítárny, biograf, hřiště atd.

V táboře jsme pobýli asi 8 dní. Abychom vyu-

Délka cesty :

<i>Z Čech do Omšky asi</i>	<i>4500 km</i>
<i>Z Omšky do Vladivostoku asi</i>	<i>5500 "</i>
<i>Z Vladivostoku do San Diega asi</i>	<i>9000 "</i>
<i>Z San Diega do Norfolku asi</i>	<i>4000 "</i>
<i>Z Norfolku do Brestu asi</i>	<i>5000 "</i>
<i>Z Brestu do Prahy asi</i>	<i>2000 "</i>
<i>cesta kolem světa zhruba 30.000 km.</i>	

července jsme měli 2x středu (opět 9/7). Přejeli jsme 360. poledník, protože jsme jeli od západu k východu, a tím jsme získali jeden den. Za lodí plula hejna žraloků a viděli jsme i velryby. Dne 16/7 začala veliká větrná bouře a trvala 3 dny. Byla to bouře první třídy. Kapitán po 3 dny neopustil velitelský můstek. Za bouře jsme na příkaz všichni leželi na postelích – lůžka byla ve třech řadách nad sebou – a každý se pevně držel, aby z lůžka nevypadl. 19/7 nastalo krásné počasí a 20/7 jsme spatřili zemi – břehy Ameriky. Přeppluli jsme Tichý oceán. Plavba trvala od 23/6 do 20/7, tedy plné čtyři týdny.

Dne 20/7 jsme přistáli v Americe v přístavu San Diego. V přístavu nás vítalo mnoho obecnstva. Nejdříve vystupovali invalidi a potom se rota za rotou řadila ve veliké hale

žili volného času, konali jsme pochodová cvičení. V táboře nás navštěvovalo mnoho krajanů. Hledali známé. Po pochodovém cvičení mohli jsme odpoledne zajít do města San Diego. Zašel jsem tam 26/7. Spolek křesťanských dívek pořádal pro nás večírek s pohoštěním, při kterém se také tančilo. Na jejich přání jsme je naučili náš starý tanec „Šla Nanynka do zelí“, který se jim velice líbil a zůstal jim trvalou upomínkou na české legionáře.

Dne 28. července 1919 v 10 hod. dopoledne byl odjezd. Po dlouhém loučení byli jsme rozděleni do 4 vlaků po 500 mužích. Ve voze bylo 50 mužů. Vozy Pulmanovy byly přepychově zařízené. Měly měkká sklápěcí lůžka. Obsluhovali černoši. Projížděli jsme plantážemi pomerančů, citroníků, sady ořechů, brosk-

ví a p. Všude palmy, cypřiše, kaktusy a j. Na stanicích jsme dostávali pomeranče, rajska jablka, čokoládu, kuřivo a j. Ráno v 7 hodin bílá káva, chleba a pomeranč. V poledne žádná polévka, jen pomeranč nebo ananas, 2 bílé chleby, marmeláda a černá káva.

V Kalifornii jsme přes Arizonu 31/7 vjeli do státu Kansas. Všude veliké lány pšenice, ječmene, kukuřice a velká stáda dobytka a vepřů. Dne 1/8 19 v 2 hod. v noci vjížděli jsme přes řeku Mississippi do milionového města Saint Louis. Na nádraží velké vítání. Tisíce rodáků z města i okolí i Sokolové v kroji čekali na nás již od rána. Jako všude i zde nám rozdávali různé dárky. 4/8 jsme jeli ve státě Virginia. 5/8 jsme přijeli do Norfolk. Černoši odnesli naše zavazadla na Loď Aeolus. Naše cesta Severní Amerikou byla skončena.

Odjížděli jsme přes Atlantický oceán do Evropy. Aeolus byla dříve německá loď „Grosser Kurfürst“. 15/8, tedy za týden, jsme přijeli do Brestu ve Francii. Moře bylo celkem klidné a počasí pěkné. Stravování bylo dobré, ale ubytování pod palubou hodně těsné. Pro vedro nebylo možno spat. Jednoho bratra ranila mrtvice. Kapitán jej nechal vhodit do moře a řekl: „Takový statečný Čechoslovák si nezaslouží, aby ho po smrti ryby sežraly.“

Karel Čapek

Redakce

2 5. prosince uplyne 80 let od smrti našeho významného spisovatele Karla Čapka. Uznávali ho i ve světě. Dokonce sedmkrát byl navržen na Nobelovu cenu za literaturu.

Karel Čapek je známý jako autor mnoha knih. Psal pohádky pro děti (Dášeňka, Devatero

pohádek). Pro dospělé psal povídky (Povídky z jedné a Povídky z druhé kapsy) a romány

V Brestu nebylo žádné uvítání. Ubytování i stravování bylo mizerné. Z Brestu jsme vyjeli 22/8 vlakem s dobytčími vozy a spali na slámě. K jídlu jsme dostávali jen studené konservy. Kolem Paříže jsme jeli o půlnoci a viděli jsme jen pařížské lucerny.

Jeli jsme přes Švýcarsko, Tyrolsko, Solnohrady a Horní Rakousko. Dne 26/8 o 3. hod. odpo. Přijeli jsme do Horního Dvořiště, vystoupili z vlaku, zazpívali „Kde domov můj?“ a ujížděli přes Budějovice do Prahy. V Praze jsem asi 2 dny čekal na propustku a potřebné doklady. Obdržev je, ujížděl jsem po pěti letech k domovu. S jakou radostí jsem se díval na náš Říp. V Bohušovicích čekala na mne dceruška Jarmilka, kterou jsem hned nepoznal, jak vyrostla, a rázovali jsme spolu k naší milé mamince.

Velitelem výpravy byl poručík Jan Král.

Odešel jsem z domova na východ a vrátil jsem se domů ze západu. Vykonával jsem cestu okolo světa.

Jako legionáři byla mi podle dekretu č. 6363 udělena medaile vítězství prezidentem republiky českosl. za dobrovolný vstup do českého zahraničního vojska.

(Válka s mloky, Továrna na absolutno, Krakatit). Považoval se hlavně za novináře, v Lidových novinách vycházely jeho fejetony – sloupky. Psal v nich o zahradničení, o divadle, o svých cestách do evropských zemí. Tyto texty vyšly například v knihách Zahradníkův rok, Italské listy, Cesta na sever, Obrazky z Holandska, Anglické listy, Výlet do Španěl. Čapek byl významný dramatik. V divadelních hrách psal hlavně o tehdejších problémech a o nebezpečí války – Ze života hmyzu, RUR, Matka, Bílá nemoc.

Abychom uctili památku Karla Čapka, vypravili jsme se na Vyšehradský hřbitov. Přišli jsme k jeho hrobu, který je moc hezký – náhrobek má tvar hraničního patníku a před ním je otevřená kamenná kniha. Zapálili jsme svíčku a pak jsme si o něm povídali.

Chceme vám představit některé Čapkovy knížky v recenzích.

Válka s mloky

Jonáš Přenosil, 5. L

Jednoho dne zakotvila loď jménem Bondgong Kundong u zapomenutého ostrova Tana Masa. Když se vylodil kapitán lodi J. van Toch, ihned šel za správcem ostrova a zeptal se ho: „Co takhle perly?“ Správce mu na to odpověděl, že jediné perly jsou v zátoce Devil Bay, ale tam se lovci perel nepotápějí, protože tam prý žijí mořští čerti. Kapitán J. van Toch šel za domorodci. Když se zeptal náčelníka domorodců, ten se nejdřív zdráhal pustit své lovce perel do zátoky Devil Bay. Kapitán ho ale uplatil starým zapalovačem.

Když se jeden z lovců perel potopil, ihned se zase vynořil a řekl, že se tam odmítá dál potápět, že tam jsou perly, které strážejí mořští čerti. Kapitán J. van Toch požádal o roční dovolenou. Mloci (mořští čerti) pro něj hledali perly a on jim na oplátku dával zbraně, aby se užívali. Po smrti kapitána J. van Tocha mloci útočili na lidská území, lidé je za to stříleli. Chcete se dovědět, jestli se mloci dostali až do Prahy? Knížku si přečtěte. Bude se vám líbit.

Cestopisy

Nina Malečková, 8. C

Každý z vás Karla Čapka určitě zná. Ale málo lidí ví, že napsal i několik cestopisů. Italské listy, Anglické listy, Obrázky z Holandska nebo Výlet do Španěl. Když si některé z jeho cestopisů přečtete, zjistíte, že dokáže být i velmi kritický, ale danou zemi přímo nikdy neuráží. Vše popisuje velmi do detailů, což je pro Čapka typické, a bohužel i těžké na čtení, a je snadné se v knize ztratit. Také mi často přišlo, že Čapek na jedné stránce zemi popisuje tak, že by v ní nechtěl za žádnou cenu žít, ale na straně druhé zemi popisuje jako krásnou a vyspělou. Každý to ale může vidět samozřejmě jinak. Můžu ale potvrdit, že země popisuje velmi přesně, jelikož jsem v jedné zemi, o které psal, byla, a to v Norsku. Krajinu s fjordy a horami popsal

velmi pravdivě, zajímavě a přesvědčivě. Pro Čapka byly tyto cesty hlavně cestami za poznáním a objevováním jiných kultur. Sám řekl: „Rád bych proběhal, projel a prochodil hodně končin smutných a chudých i ošklivých anebo krásných, světlých a ulehčujících.“ Vše doplňují jeho vlastní kresby, které jsou jednoduché, ale i tak velice výstižné a krajinu si můžete lépe představit. Knihy ještě obsahují vysvětlivky cizích slov, které se určitě hodí.

Jak cestopisy, tak i všechny ostatní knihy od Karla Čapka bych všem doporučila, i když jsou těžší na čtení. Mně samotné se jeho cestopisy a další knihy velmi líbí, ale při jejich čtení se musíte velice soustředit.

Povídky z jedné a z druhé kapsy

Marek Chudoba, 7. G

Povídky z jedné a Povídky z druhé kapsy jsou příběhy s detektivní tematikou, které jsou nejen vtipné, ale občas vás donutí se nad případem trochu zamyslet. Většinou ale nejde o závažné zločiny, spíše o takové drobné záležitosti jako jsou podvody a krádeže, jako například v povídce Ukradený kaktus.

Případ dr. Mejzlíka

Doktor Mejzlík se svěruje kouzelníku Dastychovi, jak odhalil kasaře díky tomu, že pachatel měl na botách popel.

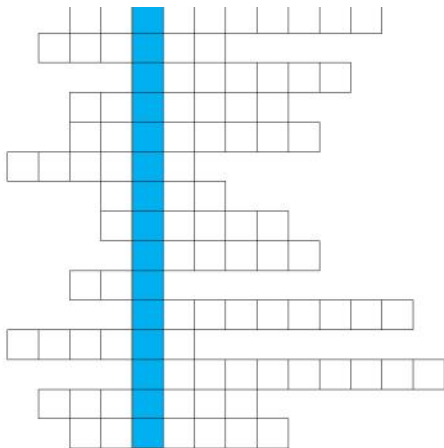
Věštyně

V Anglii žila žena, která si vydělávala si věštěním z karet. To se nelíbilo policejnímu komisaři panu Mac Learymu. Podezíral ženu ze špehování, a proto za ní poslal svou ženu, aby zjistila, jak to je. Jeho paní předstírala, že je mladá, nezadaná dívka a stařena jí předpověděla, že se vdá za boháče a odstěhují se do ciziny. Komisař si věštkyni zavola a udělal jí pokutu 50 liber za lživé předpovědi. Jako cizinku bez zaměstnání ji navíc vykázal z Anglie. Ženina věštba se ale do roka vyplnila. Paní Mac Learyová se rozvedla, vzala si milionáře a odjela do Austrálie.

Křížovka

Nikola Sedláčková, 5. L

1. Kdo chytil kouzelníka?
2. Jak se říká hvězdě s ocasem?
3. Jak se jmenuje pes, kterého dědeček našel už jako malé štěně?
4. Jaký pták bydlí v okapu?
5. Jak se jmenuje známý loupežník, který okrádal a zabíjel lidi?
6. Jak se jmenuje loupežník, který přijel pro mladého Lotranda do školy? Ježatý
7. Jak lidé říkali tulákoví? František
8. Podle jaké ryby se jmenuje jeden strážník z Velké policejní pohádky?
9. Jaké povolání dělá pan Kolbaba z Poštácké pohádky?
10. Našel pan Kolbaba tu Mařenku, co hledal?
11. Jak se jmenuje hora, na kterou všichni neradi chodili?
12. Jak se jmenuje kouzelník z Velké doktorské pohádky?
13. Jaké ostrovy jsou za Kavčími horami a Sargasovým mořem?
14. Jak se jmenuje jediná dcera solimánského sultána?
15. Čím si drvoštěp utíel pot?

Velká kočičí pohádka

Anička a Laura, 5. M

Odpověz na otázky, pomůže ti osmisměrka.

1. Jak se jmenovala kočka z Velké kočičí pohádky?
2. Zlodějem byl...
3. Otec princezny
4. V budoucnu se asi stane královnou...
5. Babiččin vnuk
6. Matka
7. Psí přítel
8. Jeho bratr
9. Kdo byl Sydney Hall?
10. Kdo chytil zloděje?

S	Č	T	Ě	J	Ů	R	A	K	P
O	Y	T	E	V	D	O	Í	H	R
N	Á	D	D	A	K	N	Y	I	I
I	Z	A	N	Š	L	S	O	Q	N
F	D	E	T	E	K	T	I	V	C
F	B	I	Z	K	Y	R	N	P	E
U	O	U	G	E	H	H	Z	M	Z
B	O	F	F	U	B	J	A	S	N
K	K	R	Á	L	I	F	K	L	A
C	B	A	B	I	Č	K	A	L	L

Devatero pohádek

Adam Sobotík, 5. M

1. Kdo byl Sydney Hall?
a) loupežník b) detektiv c) vrah
2. Jak se jmenovala princeznina kočka?
a) Čiča b) Júra c) Micka
3. Na co chytil detektiv kouzelníka?
a) na zvědavost b) na strach c) na tíseň
4. Jak se jmenoval loupežník?
a) Rváč b) Vrahoun c) Lotrando
5. Jak se jmenoval pradědečkův pes?
a) Voříšek b) c) Fík
6. Kolik rachejtů našel Sydney Hall?
a) 10 b) 1 c) 3
7. Kam letěl vrabec?
a) do Brna b) do Plzně c) do Kardašovy Řečice
8. Proč seděl kouzelník ve vězení?
a) kvůli psovi b) kvůli kočce c) kvůli králíkům
9. Jak se jmenoval šofér z Poštácké pohádky?
a) Jirka b) Frantík c) Pepík

Příběhy podle obrazů

Lenka Kabelová

U Tučňáků nepíšeme slohy jen tak. My je prostě žijeme. Děti si měly najít obraz, který se jim líbí a přijde jim zajímavý. Měly si k tomu vymyslet příběh. A jak to tře-

ťáci zvládli? Zvládli to skvěle. Děti mi udělaly obrovskou radost. Daly si velkou práci a já jsem si jejich nápady neuvěřitelně užila. Můžete to posoudit koneckonců sami.

Dívka čtoucí dopis (Jan Vermeer)

Antonín Holubec

Dlouho očekávaný dopis

Marie byla smutná, protože jí před půl rokem odešel milý do války. Každé ráno se ptala svých rodičů, jestli nedostala nějaký dopis. Dalšího půl roku stále nic...

Konečně přišel dopis. Marie si dopis vzala a šla s ním k oknu, kde ho začala číst.

Radost z dopisu se náhle změnila ve velké zděšení – jejího milého zajali nepřátelé, za jeho propuštění chtěli hodně peněz.

Marie výkupné zaplatila a milého už do války nepustila.

Hvězdná noc (Vincent van Gogh)

Matěj Pert

Kdysi dávno, měsíc před Vánoci, jsem se hodně těšil na dárky a nemohl jsem usnout.

Pozoroval jsem z okna hvězdy. Každý den byly krásnější a krásnější. Na obzoru bylo město s kostelem a z nebe na něj padaly sněhové závěje a barevné hory byly čím dál víc modřejší. Ze země vyrostl jako zázrak veliký strom. Výhled byl každý večer hezčí a hezčí. Tak jsem si řekl, že bych měl zavolat nějakého malíře, který by město a nebe namaloval. Když malíř přišel, namaloval to město. Potom jsem se zeptal, jestli si obraz mohu nechat a on řekl, že ne.

Když přišly Vánoce, v posledním dárku ležel obraz. Ihned jsem běžel k malířovu domu a moc jsem mu poděkoval. Byly to ty nejkrásnější Vánoce.

MONA LISA (Leonardo da Vinci)

Nikolas Silný

Jednoho dne během svého florentského pobytu se jeden malíř, Leonardo da Vinci se jmenoval, rozhodl na počátku 16. století namalovat obraz.

Nevěděl zprvu, kdo mu bude stát modelem, a neví se to dodnes. Zda to byla Lisa del Giocondo, žena florentského obchodníka Francesca del Giocondo, či jeho maminka.

Věděl jen, že obraz bude malovat složením barev, které budou jedinečné, a Mona Lisa bude mít nad hlavou jakýsi zelený proužek. Nebude poznat, zda se usmívá, či zachmuřeně drží rty. Chtěl jen jedinečný obraz.

Aniž by to věděl, dílo se mu opravdu zdařilo. Na tento obraz hledí odborníci ze široka, daleka. Kdyby tak jen tenkrát tušil, že obraz časem praskne a nebude nikdo, komu by se podařilo namíchat stejně krásné složení barev.

Stavba babylonské věže (Peter Bruegel starší)

Veronika Saláková

V sobotu ráno jsme šly s maminkou do galerie. Ve druhém patře mě zaujal obraz Babylonské věže.

Maminka pokračovala dál a já se pořád dívala na ten obraz.

Když už prohlídka skončila, tak jsem maminku neviděla a nevěděla jsem, kudy a kam. Šla jsem nahoru a dolů, ale maminka nikde nebyla. Moc se mi po ní stýskalo.

Jeden pán se mě zeptal: „Co se ti stalo?“ Já jsem mu vyprávěla, co se mi stalo, a on mi řekl, ať jdu domů, že tam na mě maminka bude čekat.

Šla jsem domů a mám a tam na mě opravdu čekala. Obě jsme měly radost, že jsme spolu.

Čím je pro mne láska (úvaha)

8. B

I.

Láska? Znáte tu ranní mlhu, když se probudíte, než vyjde slunce? Trvá jen chvíli, a pak se náhle vypaří. Láska je prostě mlha, která se vypaří s prvním zábleskem reality. Idea lásky je náročná, nemá žádný jazyk a nejde se naučit. Jednou to buď přijde, anebo ne.

Podle mého názoru tady není východisko. Často si všímám, jak všichni kolem mě tvrdí, že je lásky plno, ale co když tomu tak není? Co když si lidé lásku pletou s touhou milovat? Říkají „Miluji tě, ale dáváš mi málo,“ „Miluji tě, ale potřebuji čas,“ „Miluji tě, ale nejsem připraven.“ To není láska. Ve chvíli, kdy od lásky nic nečekáš, teprve tak miluješ. Láska se skládá jako „puzzle“. Když složíte „puzzle“, vznikne obrázek, ale jeden kousek „puzzle“ obrázek nedělá. To je část, a ta část je malinká, ale bez ní se ztrácí hodnota nebo význam celku. Láska se tedy skládá z mnoha malých věcí, co samy láskou nejsou.

Láska, to je bouřlivé moře, ale též překrásná opera s ještě překrásnější primadonou. Je vám třeba jako mně, tedy 13 let, a máte pocit, že někoho milujete. Ostatní budou tvrdit, že ne, protože jste mladí a nemůžete přeci vědět, co je pravá láska. Ale oni to taky neví. Láska je zkrátka slovník cizích slov.

II.

Láska. Láska je pocit, že tady pro někoho jste. Nádherný pocit, který nejde jen tak popsat. Výjimečný vztah mezi dvěma lidmi, mezi ženou a mužem, sestrami, rodiči a jejich dětmi. Pro každého to znamená něco jiného. Pocit plnosti, kdy chcete vzlétnout do vzduchu, vlastně už létáte, čas neexistuje. Máte k někomu krásný, nekonečný vztah. Je vám jedno, co se stane, vlastně i co se právě děje. Můžete jen tak sedět, koukat se do dálky, usmívat se, a máte tak překrásný pocit, že byste nejraději už navždy zůstali, nikam nešli, nic nemuseli. Když někdo říká, že je zamilovaný, hned poznáte, jestli to myslí vážně. Samozřejmě, láska zahrnuje též mnoho utrpení, u kterého máte spíše pocit, že je mnohem intenzivnější, než pocit nekonečnosti. Láska je velmi široký pojem. Někdo říká, že člověk nemůže cítit pravou lásku k osobě stejného pohlaví. Na to mám jen jednu odpověď: „Tím pádem jsi pravou lásku nikdy necí-

til!“ Nevím, jestli jsem já sama cítila někdy pravou lásku, ale vím, že nezáleží na tom, jestli ji cítíte k muži nebo k ženě, anebo k někomu úplně jinému. Láska je prostě vědomí toho, že na to nejste sami, že se máte o koho opřít.

Máte pocit, že teď častěji jen tak sedíte a pozorujete dění kolem. Nepotřebujete žádné písničky, jen máte krásný pocit. Víím, že už to říkám poněkolkáté, ale když zrovna cítíte lásku, v hlavě vám neběhají otázky jako „Teď ji cítím?“, „To je ta láska?“, „Miluji ho doopravdy?“ nebo „Co bude dnes k večeři?“, protože když zrovna cítíte lásku, většinou si to uvědomíte až pak, ale v tu chvíli toho moc nemůžete. Chcete jen sedět a vnímat. Někdy máte hluboký pocit souznění a chcete ho doslova schovat na papír, a proto píšete. Píšete třeba naprosté nesmysly, ale v tu chvíli je vám to upřímně jedno.

Jsou tu i jiné pocity, které nás svou krásnou překonávají. Podle mě ty nádherné pocity rozeznat moc nejdu. Ale poznáte to! Poznáte, když se cítíte krásně a chcete to oznámit celému světu, chcete to štěstí roznést všude, aby to mohl zažít každý.

Láska je samo o sobě krásné slovo, ne tím, jak vypadá a zní, ale tím, co všechno znamená. Tím, že si každý díky němu představí něco jiného. Někoho jiného.

III.

Když jsem byl ještě malý kluk, strašně jsem si přál dělat nějaký sport. Nesedět jenom doma, ale něco dokázat a být v něčem skutečně dobrý. Postupem času jsem poznal, jaké jsem měl štěstí, že mi mí rodiče umožnili vybrat si sport, který jsem si zamiloval. Mám na mysli lední hokej. Proč to říkám? Znáám totiž spoustu kluků z našeho nebo jiných klubů, jejichž rodiče v nich vidí hvězdy. Nutí je denně makat a dřít. Ale vlastně to ti rodiče dělají jen sami pro sebe. Kluky to potom rychle přestává bavit, protože ten sport nemilují. Milují ho jen jejich rodiče.

Milovat sport může člověk z různých důvodů. Kvůli radosti ze hry, zábavě, kterou přináší, nebo taky pro dobrý pocit z pohybu a fyzické aktivity. Já ale chci něco víc, a proto dělám vše, co můžu. Dnes s úsměvem vzpomínám na brzká rána, kdy jsem o páté vstával a kdy

mne rodiče vozili na zimní stadión, abych získal pořádné hokejové základy. Po náročném tréninku jsem pak hned spěchával do školy.

Vždy se těším nejvíce do kabiny za kamarády, kde se převlékáme a povídáme si, co se stalo nového třeba ve škole. Pokaždé je tam legrace a nikdy se ještě nestalo, aby se ten nejlepší povyšoval nad ostatní.

Miluji ten zvuk a chlad ledu, ledové plochy. Miluji zvuk puku. Mám rád pot, který mi během zápasu nebo po tréninku stéká po oblíčeji. Užívám si tu skvělou atmosféru na zim-

ním stadionu.

A odměna za to vše, co dělám? Radost po vstřeleném gólu, pochvala od trenéra, tým, který táhne za jeden provaz. A taky úspěch, kdy jsem se dostal na výběrový kemp. Na něm jsem měl možnost hrát se staršími proti silným soupeřům, např. proti Spartě nebo Plzni. Největší odměnou za to vše je ale úsměv rodičů, kteří chodí na každý můj zápas.

Nikdy bych nevyměnil kolektivní sport za individuální, protože nehrajete jen sami za sebe, ale též za ostatní kluky a trenéra.

Filmový festival

Marek Chudoba, 7. G

Pokud nevíte, o co jde, tak se vám to pokusím vysvětlit. O prázdninách si mohli žáci naší školy natočit film na jakékoliv téma. Podmínky byly, že film musel být natočený letos a že musel mít pod 4 minuty. Příspěvky se odevzdávaly do 10. 10. 2018 a 11. 11. 2018 proběhlo vyhlášení. Začalo v 15.30 a skončilo kolem 18.00 večer.

Soutěžilo se ve 3 kategoriích: animovaný film, hraný film a dokument. Dokumenty byly většinou videa ze zážitků u moře. Hrané filmy byly zaměřené hlavně na humor. Animované filmy byly pochopitelně kratší, ale zato velice povedené. Podrobnější informace vám přinese v příštím čísle Kiwi.

Pes

Nikola Sedláčková, 5. L

Pes štěká a zloděj ze strachu běhá pod okny cihláku.

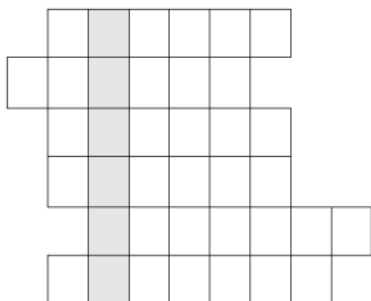
Policie houká a zloděj se bojí, rychle proto slzy roní.

Policie už ho zatýká, přibíhá nějaká paninka.

Auto odjíždí, paninka si ho prohlíží.

Vánoční křížovka

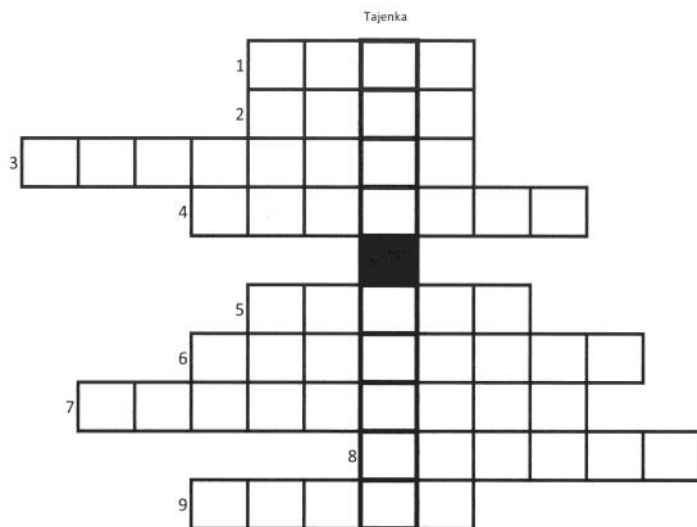
Sabina Sandu, 6. H

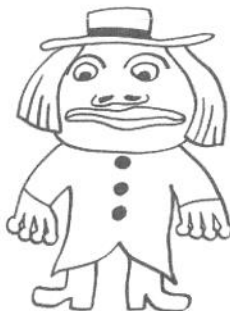
1. Prosincový svátek
2. Kdo by měl být o svátcích spolu?
3. Co se zapaluje na adventním věnci?
4. V jaký den se zapaluje svíčka na adventním věnci?
5. Jak se říká 1. lednu?
6. Co se zdobí o Vánocích?

Křížovka

Barbora Pejšová, 5. M

- 1) Zvláštní zvíře z kočičí pohádky.
- 2) Otec princezny.
- 3) Loupežník, který okrádal.
- 4) Kdo přinesl Jůru?
- 5) Jůra byla?
- 6) Jméno jednoho z bratrů detektivů.
- 7) Kdo brečel když si rozbil koleno?
- 8) Co je v knize, když se rozděluje slovo?
- 9) Kdo přinesl třikrát kočku princezně?

Barča Pejšová

Recepty

Redakce Kiwi vám přeje krásné Vánoce! Přidáváme recepty na výborné dobroty, které můžete sami vyzkoušet.

Božské vánoční sušenky

Marie Anna Jechová, 5. N

4 vejce, 2 hrnky polohrubé mouky, 2 hrnky ovesných vloček, 1,5 hrnku cukru, 1 hrnek kokosové moučky, 1 hrnek rozinek (nemusí být), 1 hrnek ořechů, 2 lžíce sezamových semínek, 2 lžíce medu, 1 kostka másla nebo

Hery, 1 vanilkový cukr, 1 prášek do pečiva

Vše smíchat. Na pečicí papír dělat placičky a péct na 180°C asi 10 minut.

Jablka v županu

Jan Myslil, 6. H

Tento náš rodinný recept zvládne každý školák.

Potřebujeme listové těsto.

To si rozdělíme na malé čtverečky.

Jablka si nakrájíme na malé kousky a dáme na těsto.

Jablka zabalíme do těsta a dáme na plech.

Pečeme v předehřáté troubě na 170° C dozlatova.

Po upečení posypeme moučkovým cukrem.

Dobrou chuť.

